

[Fornæs.]

Hensyn til Butikslukningen er der næppe noget nyt at hente fra England. I vort lille Land med de mange smaa Byer og Stationsbyer ret tæt op ad hverandre er det sikkert bedre at have ensartede Lukketidsregler for saavel By som Land.

I § 1, Stk. 4, hedder det, at telefoniske Bestillinger er tilladt i Lukketiden, men de saaledes bestilte Varer maa ikke leveres før den paafølgende Aabningstids Begyndelse. I de Bemærkninger, der ledsager Lovudkastet fra Lukkelovskommissionen, staar der imidlertid:

„Det er fundet uforment udtrykkeligt at fastslaa, at der intet er til Hinder for i Lukketiden at udbringe Varer, naar disse er bestilt inden Lukketidens Indtræden.“

Ja, men naar det er tilladt at afgive telefoniske Bestillinger efter Lukketiden, mon der saa ikke alt for let vil finde Lovbrud Sted? Vil Indehaverne ikke falde for Fristelsen til ogsaa at bringe saadanne Varer ud? Denne Tilladelse til at modtage Telefonbestillinger efter Lukketid skulde ogsaa nødtigt medføre, at Medhjælperne holdes længere tilbage efter den officielle Lukketid end højest nødvendigt.

Barber- og Frisørforretninger maa holde aabent om Lørdagen til Kl. 18. med Tilladelse til at ekspedere Kunderne færdig i indtil 1 Time mere. Det vil betyde, at Barbererne nu i Almindelighed skal arbejde om Fredagen til Kl. 21 og om Lørdagen til Kl. 19 — som min Barber i sin Skuffelse udtalte: Nu skal vi altsaa have to Lørdage mod tidligere en. Det er naturligvis rigtigt, at Skønhedssalonerne undergives de samme Vilkaar som Frisørsalonerne, ligeledes at man stryger Bestemmelsen om de 4 Helligdage, paa hvilke Barbererne hidtil har haft Lov til at arbejde fra Kl. 6 til 11.

Det synes ikke at volde Ufred mellem Kagebagerierne og Konditorierne, at Bagerne nu skal lukke Kl. 20 mod tidligere Kl. 22, medens Konditorierne maa holde aabent til Kl. 21. Ismejerierne skal lukke om Søndagen Kl. 11 i Stedet for tidligere Kl. 12, Blomsterforretningerne skal lukke om Søndagen Kl. 12 mod tidligere Kl. 16. Ja, selv Fotograferne, der aabenbart tidligere har været betragtet som en Slags Haandværkere, der kunde holde aabent, naar det passede dem, kommer nu ind under Reglerne for Butikker, men de maa, bortset fra 4 Helligdage, holde aabent om Søndagen fra Kl. 10 til 16. At erhvervsmæssig Fotografering er tilladt ogsaa paa de 4 Helligdage, naar det er til Brug for Pressen,

er en Bestemmelse, der gaar igen fra den gamle Lov. Det kommer man nok heller aldrig uden om.

Lovforslagets §§ 3 og 4 indeholder Særregler angaaende Udstillinger, Apoteker, Kiosker og andre Forretninger, hvor der forhandles Aviser, Programmer og Telegramblanketter, Salg paa Jernbanestationer, i Teatre, Biografer og Forlystelseshaver samt fra Automater, Fartøjers Forsyning med Proviant o. s. v. Det er alt sammen direkte overført fra den nuværende Lov med enkelte Smaaændringer, der er naturlige Konsekvenser af det praktiske Livs Behov.

Til Slut vil jeg endnu en Gang udtale min Anerkendelse af Lovforslaget som Helhed trods kritiske Bemærkninger over for enkelte af Paragrafferne, og jeg tilsiger den højtærede Handelsminister mit Partis Støtte til Gennemførelsen af dette Forslag angaaende en ny Lukkelov.

Villemoes: Da den højtærede Handelsministers Forgængers Forgænger i 1938 nedsatte en Kommission angaaende Lukketiden for Butikker og Lagre m. v., maatte man formode, at det var Ministeriets Hensigt at forbedre de bestaaende Forhold paa dette Omraade. Jeg skal straks fra denne Plads udtale, at jeg synes, det er et smukt Arbejde, Kommissionen har udført. Jeg kan kun komplimentere Kommissionens Medlemmer og dens Formand, Højesteretsdommer Jesper Simonsen, idet jeg synes, at det Forslag, Kommissionen sluttelig enedes om, er smukt opbygget og overskueligt, hvilket den højtærede Handelsminister vist ogsaa gav Udtryk for i sin Forelæggelsestale i det høje Ting forleden.

I 1932, da vi i det høje Landsting havde nedsat et Udvalg til Behandling af Ændringer i den dagældende Lukkelov, havde jeg den Ære at være Formand og Ordfører for Udvalget. Der er ikke ret mange tilbage i det høje Ting, som var Medlemmer af det Udvalg. Inden for mit Parti er jeg den eneste. Inden for de øvrige Partier er der 3—4 andre, og de vil erindre, at vi havde lange Forhandlinger i Udvalget for at søge at naa til Enighed. Der blev afholdt meget lange Møder med Deputationer fra de interesseredes Side, Møder, under hvilke vi fra alle Sider søgte at komme under een Hat i dette Spørgsmaal, hvorom der jo kan være saa divergerende Meninger. Det ærede Medlem, som lige forlod Talerstolen, var inde paa, at den Tid, hvori Butikkerne holdes aabne, bør være noget længere end den almindelige Arbejdstid, og det synes jeg er rigtigt. Hvis det Forslag, der nu